

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าดึงการวินิจฉัยสิทธิสมัครรับเลือกตั้งกรณีผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นทำให้เข้าใจถึงแนวคิดที่ใช่องค์กรที่มีอำนาจวินิจฉัยสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของต่างประเทศ และสามารถนำมายกระหะนปรับใช้เพื่อให้การวินิจฉัยสิทธิสมัครรับเลือกตั้งกรณีผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นของไทยให้มีรูปแบบที่เหมาะสมซึ่งการวินิจฉัยสิทธิสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นของระบบไทยที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนี้ พบว่ายังมีปัญหาอำนาจเบ็ดเสร็จของคณะกรรมการการเลือกตั้งในการวินิจฉัยสิทธิสมัครรับเลือกตั้งกรณีผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นขาดคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้าม ซึ่งขัดกับหลักการแบ่งแยกอำนาจที่สามารถตรวจสอบถ่วงคุณลักษณะของคุณสมบัติที่เกี่ยวข้องกับการวินิจฉัยสิทธิสมัครรับเลือกตั้งกรณีผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น คือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 235 มาตรา 236 (5) และพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545

5.1 บทสรุป

การปักธงในอดีตส่วนใหญ่จะมีลักษณะรวมสูญย่ออำนาจไว้ที่พลเมืองศูนย์กลางของประเทศ เพราะสมัยก่อนอาณาเขตยังไม่กว้าง พลเมืองยังน้อย และกิจกรรมที่รัฐจะต้องตอบสนองต่อประชาชนยังไม่นมานัก ต่อมาเมื่อประเทศมีการพัฒนามากขึ้น ภารกิจที่รัฐต้องรับผิดชอบก็มีเพิ่มมากขึ้นด้วยศักยภาพของรัฐบาลที่บริหารประเทศเพียงองค์กรเดียวไม่อาจตอบสนองต่อการบริการและการอำนวยประโยชน์ให้แก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึง ดังนั้น ความคิดในการกระจายอำนาจการบริหารการปักธงให้ประชาชนในท้องถิ่นจึงเกิดขึ้น¹

การกระจายอำนาจในรูปแบบการปักธงส่วนท้องถิ่นมีส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ เป็นการแบ่งเบาภาระหน้าที่ของรัฐบาล และสามารถตอบสนองความต้องการของคนในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึงรวดเร็วและตรงความเป็นจริงที่ชุมชนต้องการ ลดภารกิจของรัฐลงไป โดยรัฐมีเวลาไป

¹ ช่วงศ์ ฉายบุตร. (2540). การปักธงท้องถิ่นไทย 2540. กรุงเทพฯ: วิญญาณ. หน้า 4.

ดำเนินการเรื่องความมั่นคง แก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจอย่างเต็มที่ส่วนเรื่องการบริการสาธารณสุขระบบสาธารณสุขปีกต่างๆ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แม้การปกครองส่วนท้องถิ่นจะไม่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจอธิปไตยของรัฐโดยตรง แต่การปกครองส่วนท้องถิ่นก็ถือเป็นพื้นฐานอันสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย (Democracy)² เนื่องจากการปกครองตนเองตามเจตนา人民 (Intention of People) ในท้องถิ่นนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของกระบวนการ การเลือกตั้งมิใช่การแต่งตั้ง อันแตกต่างจากการปกครองในส่วนกลางหรือการปกครองส่วนภูมิภาค ซึ่งทำให้การปกครองส่วนท้องถิ่นมีลักษณะคล้ายคลึงกับการเลือกตั้งในระดับประเทศ การเลือกตั้งส่วนท้องถิ่นจึงเป็นส่วนหนึ่งของระบบกระจายอำนาจ³ การเลือกตั้งยังเป็นกลไกในการมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) ของประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย (Sovereignty) โดยการไปใช้สิทธิเลือกตั้งเลือกผู้แทนที่มีนโยบายตรงกับความต้องการของตนเอง ให้ไปใช้อำนาจอธิปไตยแทนคนด้วยความชอบธรรม เพื่อลดภาวะความตึงเครียดขัดความขัดแย้ง หรือการสืบท่ออำนาจ และเป็นกลไกที่จะควบคุมให้ผู้แทนที่ดำรงตำแหน่งจากการเลือกตั้งตระหนักอยู่เสมอว่าต้องมีความรับผิดชอบต่อประชาชน เพราะประชาชนเป็นผู้กำหนดอนาคตทางการเมืองของตน ด้วยการเลือก หรือไม่เลือกคนกลับมาทำหน้าที่ผู้แทนอีก ดังนั้น การเลือกตั้งจึงมีผลต่อการพัฒนาทางการเมืองโดยประชาชนจะสำนึกรู้ถึงความจำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่พลเมืองซึ่งต้องมีส่วนร่วมในการเลือกผู้แทน เลือกรูปแบบและวิธีดำเนินการปกครอง เลือกนโยบายสาธารณะ เลือกรูปแบบเศรษฐกิจ ซึ่งปัจจัยต่างๆ เหล่านี้จะอื้อต่อการร่างไว้และบูรณาการทางการเมืองที่พึงปรารถนา และส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยมากขึ้น การเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตย มิได้ถูกจำกัดไว้เฉพาะการเลือกตั้งในระดับชาติเท่านั้น การปกครองในระดับท้องถิ่นโดยสมาชิกสภากองถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นในปัจจุบันล้วนถูกกำหนดให้มาจาก การเลือกตั้ง เพื่อทำหน้าที่ทางนิติบัญญัติหรือทางบริหารแทนตนซึ่งรัฐต้องกระจายอำนาจบริหารในหลายๆ ด้าน เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถพึงตนเองและตัดสินใจ วินิจฉัยสั่งการในการบริหารท้องถิ่นของตนเอง ได้ ทำให้บริหารสาธารณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดทำเกิดความรวดเร็วขึ้น การเลือกตั้งท้องถิ่นจึงเป็นรูปแบบการมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เรียนรู้สิทธิและหน้าที่ในการปกครองตนเอง โดยการเลือกบุคคลในท้องถิ่นที่รู้จักและเข้าใจท้องถิ่นของตนเองเข้ามายเป็นผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกท้องถิ่น เพื่อทำหน้าที่ในการบริหารท้องถิ่นแทนตน คณะกรรมการการเลือกตั้ง เป็นผู้มีอำนาจในการสั่งและจัดให้มีการเลือกตั้งท้องถิ่น โดยมีมีการเลือกตั้ง

² โกวิทย์ พวงงาม. (2553). การปกครองท้องถิ่นว่าด้วยกฎหมาย แนวคิดและหลักการ (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: เอกชปอร์ทเน็ต. หน้า 41.

³ อุษา ใบหยก. (2554). วิเคราะห์การปกครองท้องถิ่นบริยันพีบี (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ข้าวฟ้าง. หน้า 146.

สมาชิกสภากองถื่นหรือผู้บริหารท้องถื่นเกิดขึ้น คณะกรรมการการเลือกตั้งจะสั่งให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดแต่ละแห่ง เป็นผู้ดำเนินจัดการการเลือกตั้ง โดยจะทำการแต่งตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถื่นเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการการเลือกตั้งและทำหน้าที่กำกับดูแล และอำนวยการการเลือกตั้ง ซึ่งต้องปฏิบัติตามประกาศ ระเบียบ ข้อกำหนดคำสั่งหรือการมอบหมายของคณะกรรมการการเลือกตั้งหรือคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด⁴

การคุ้มครองการเลือกตั้งและการควบคุมการเลือกตั้งตั้งแต่ในอดีตก่อนประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 (Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2540 (1997)) นั้นอยู่ในความดูแลของกระทรวงมหาดไทย (Ministry of Interior) และการตรวจสอบทางดุลยการ (Judicial Review) อยู่ในอำนาจหน้าที่ของศาลยุติธรรม (Court of Justice) มาโดยตลอด แม้จะมีการจัดตั้งคณะกรรมการองค์กรกลางจัดการการเลือกตั้ง ขึ้นในยุคหลังๆ แต่คณะกรรมการองค์กรกลางดังกล่าวก็มิได้มีบทบาทสำคัญเพียงพอในการทำการเลือกตั้งเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์และยุติธรรม แม้จะมีข้อเสนอให้กระทรวงมหาดไทยดูแลการเลือกตั้งต่อไป⁵ แต่ก็อาจทำให้สาธารณชนมีความกังวลใจเกี่ยวกับความเป็นกลางของเจ้าหน้าที่ ซึ่งบางครั้งถึงกับมีข้อครหาว่ามีความเอนเอียงไปตามผู้มีอำนาจทางการเมืองที่บริหารกระทรวงมหาดไทย⁶ ผู้ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 จึงได้บัญญัติให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้ควบคุมและดำเนินการจัดหรือจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภากองถื่นหรือผู้บริหารท้องถื่นให้เป็นไปโดยบริสุทธิ์และเที่ยงธรรม และมีอำนาจในการสืบสวนสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยเชื้อชาติปัญหาหรือข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้นตามกฎหมาย รวมทั้งมีอำนาจในการสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่หรือออกเสียงประชามติใหม่ในหน่วยเลือกตั้งหน่วยใด หน่วยหนึ่งหรือทุกหน่วยเลือกตั้ง เมื่อมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการออกเสียงประชามติในหน่วยเลือกตั้งนั้นๆ ไม่ได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม ต่อมารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ก็ยังคงหลักการเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540

การวินิจฉัยสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง (Eligible Candidate) เป็นการใช้อำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 (Constitution of the Kingdom

⁴ อธิบดี กึกผล และปรัชญา ชีพเจริญรัตน์. (2547). สารบุญกรรมการปักครองท้องถื่นไทย หมวดที่ 5 ประชาสังคมกับการปักครองท้องถื่น ลำดับที่ 2 เรื่องการเมืองและการมีส่วนร่วมในระดับท้องถื่น. กรุงเทพฯ: ธรรมดาวรส. หน้า 29.

⁵ ไพบูลย์ บุญวัฒน์. (2538). การจัดองค์กรเพื่อสนับสนุนการเลือกตั้งให้เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. หน้า 47.

⁶ ชาติ ชัยเดชสุริยะ และนานิเดีย จุมปा. (2541). รัฐธรรมนูญของรา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เดือนตุลา. หน้า 114.

of Thailand B.E. 2550 (2007) มาตรา 236 (5)⁷ ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจหน้าที่สืบสวนสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยข้อหาตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น (มาตรา 235 วรรคสอง⁸) โดยยังคงหลักการเดิมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 โดยศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยว่าในกรณีที่คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ใช้อำนาจสืบสวนสอบสวนและวินิจฉัยข้อหาหรือข้อโต้แย้งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 145 วรรคหนึ่ง (3)⁹ แล้วก็ต้องบังคับให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยข้อหาของคณะกรรมการการเลือกตั้ง เพราะเป็นอำนาจที่รัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศไทยบัญญัติให้อำนาจไว้ (คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ 13/2543) หรือการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมาย

⁷ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ตราไว้ ณ วันที่ 24 สิงหาคม 2550. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 124 (ตอนที่ 47 ก), หน้า 88.

มาตรา 236 คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑๗๖

๑๗๗

(5) สืบสวนสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยข้อหาหรือข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้นตามกฎหมายตามมาตรา 235 วรรคสอง

๑๗๖

๑๗๗

⁸ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ตราไว้ ณ วันที่ 24 สิงหาคม 2550. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 124 (ตอนที่ 47 ก), หน้า 87.

มาตรา 235 คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้ควบคุมและดำเนินการจัดหรือจัดให้มีการเลือกตั้งหรือการสรรหาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกกุฎិสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่น แล้วแต่กรณีรวมทั้งการออกเสียงประชามติ ให้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม

ประธานกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้รักษาราชการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกกุฎិสภา พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชกรณีย์เมืองพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ และกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และเป็นนายทะเบียนพระกรณีย์เมือง

๑๗๖

๑๗๗

⁹ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ตราไว้ ณ วันที่ 11 ตุลาคม 2540. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 114 (ตอนที่ 55 ก), หน้า 34.

มาตรา 145 คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑๗๖

๑๗๗

(3) สืบสวนสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยข้อหาหรือข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้นตามกฎหมายตามมาตรา 144 วรรคสอง

๑๗๖

๑๗๗

ของกฎที่ออกโดยคณะกรรมการการเลือกตั้งไม่อยู่ในอำนาจตรวจสอบศาลปกครอง (คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ 24/2543) จนปลายปี พ.ศ. 2546 ศาลรัฐธรรมนูญได้ยืนยันอีกรึว่าการวินิจฉัยข้อดังของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่ใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญมาตรา 143 วรรคหนึ่ง (3) ถือเป็นยุติ มิใช่เป็นการใช้อำนาจทางบริหารหรือทางปกครอง (คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ 52/2546) ในช่วง ต้นปี พ.ศ. 2549 ได้เกิดปัญหาความยุ่งยากทางการเมือง เนื่องมาจาก การบุบสภาคองรัฐบาลและมีการจัดการเลือกตั้งทั่วไป เมื่อวันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2549 ถูกกล่าวหาเป็นการเลือกตั้งที่ไม่ชอบธรรม มีการชุมนุม ประท้วงกันทั่วไป ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัยการดำเนินการ ของคณะกรรมการการเลือกตั้งในการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2549 มีความชอบตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ โดยศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัย ที่ 9/2549 ว่าการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2549 ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญให้เพิกถอน ศาลรัฐธรรมนูญ ได้อธิบายเพิ่มเติมว่าการใช้อำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่เป็นยุตินั้นหมายถึงยุติโดยองค์กรอื่น ต้องปฏิบัติตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งวินิจฉัยเท่านั้น ไม่ได้หมายความว่าเป็นที่ยุติโดยไม่ต้องถูก ตรวจสอบโดยองค์กรตุลาการ ทั้งนี้ เพราะคณะกรรมการการเลือกตั้งไม่ได้เป็นองค์กรที่รัฐธรรมนูญ มอบหมายให้ใช้อำนาจตุลาการตามรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ หากมีความไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญเกิดขึ้น จากการใช้อำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญก็เป็นองค์กรที่มีอำนาจพิจารณา วินิจฉัย¹⁰

ในส่วนศาลปกครอง หลังจากศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ 52/2546 เมื่อข้อพิพาทเกี่ยวกับการเลือกตั้งเข้าสู่การพิจารณาของศาลปกครอง ศาลปกครองได้วินิจฉัยว่าการวินิจฉัย ข้อดังของคณะกรรมการการเลือกตั้งถือเป็นยุติตามคำวินิจฉัยตามศาลรัฐธรรมนูญ จึงไม่อยู่ในอำนาจ ศาลปกครองที่จะพิจารณาและมีคำสั่งไม่รับคำฟ้อง ต่อมาศาลปกครองสูงสุด ได้มีคำพิพากษาว่าแม้ การใช้อำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญมาตรา 143 วรรคหนึ่ง (3) ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยว่าไม่อยู่อำนาจการพิจารณาของศาลปกครอง แต่การใช้อำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ในทางปกครอง เช่น การออกกฎหมาย ออกกำลังทางปกครองหรือการกระทำอื่น ได้ย่อมอยู่ภายใต้การตรวจสอบ โดยศาลปกครอง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.88/2549) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นการวินิจฉัย ที่เปิดช่องให้ศาลเข้าไปตรวจสอบการใช้อำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ไม่มีข้อความใดๆ ระบุอย่างชัดเจนว่าการใช้อำนาจ วินิจฉัยข้อดังของคณะกรรมการการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญที่ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วย รัฐธรรมนูญ แต่อาจมีปัญหาความไม่ชอบด้วยกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องสามารถ

¹⁰ สำนักงานเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร. (2549). แนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เรื่อง คณะกรรมการการเลือกตั้ง เล่ม 2 ปัญหาการใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของคณะกรรมการการเลือกตั้ง. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร. หน้า 12.

ตรวจสอบได้โดยองค์กรตุลาการ ดังนั้น การใช้อำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งจึงยังเป็นที่สุด โดยไม่อาจถูกตรวจสอบโดยองค์กรใดๆ อีก

จากการศึกษา วิเคราะห์รูปแบบ และแนวคิดของกฎหมายที่เกี่ยวกับการวินิจฉัยสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของต่างประเทศพบว่า อำนาจวินิจฉัยซึ่งขาดคดีเลือกตั้งเป็นอำนาจขององค์กรตุลาการเพียงองค์กรเดียว แม้แต่คณะกรรมการการเลือกตั้งสาธารณรัฐอินเดียซึ่งเป็นต้นแบบของคณะกรรมการการเลือกตั้งประเทศไทย ก็สามารถตรวจสอบอำนาจวินิจฉัยซึ่งขาดคดีเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งโดยองค์กรตุลาการ ถึงแม้ว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งจะมีอำนาจตัดสินคดีความต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นต้น แต่การตัดสินของคณะกรรมการการเลือกตั้งจะต้องอยู่ภายใต้การทบทวนและตรวจสอบโดยศาลสูง แต่ศาลสูงจะได้ส่วนหรือตัดสินคดีเกี่ยวกับการกระทำของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้ ก็ต่อเมื่อผู้ได้รับความเสียหายจากการตัดสินของคณะกรรมการการเลือกตั้ง มาฟ้องร้องต่อศาลสูง และเมื่อศาลมีคำพิจารณาซึ่งขาดคดีแล้วคู่ความก็ยังสามารถอุทธรณ์ไปยังศาลสูงสุด เพื่อทบทวนตรวจสอบการพิจารณาตัดสินคดีอีกชั้นหนึ่ง ได้

การวินิจฉัยสิทธิสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาพั้นหรือผู้บริหารห้องถีน คือ พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาพั้นหรือผู้บริหารห้องถีน พ.ศ. 2545 ตามมาตรา 49 ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งวินิจฉัยสิทธิสมัครรับเลือกตั้งขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับสมัครสมาชิกสภาพั้นหรือผู้บริหารห้องถีน และการวินิจฉัยซึ่งขาดของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่ใช้อำนาจหน้าที่สืบสวนสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยซึ่งขาดตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาพั้นหรือผู้บริหารห้องถีน เป็นการใช้อำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ถือเป็นยุติ มิใช่เป็นการใช้อำนาจทางบริหารหรือทางปกครอง (คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ 52/2546) ย่อมไม่สามารถตรวจสอบโดยองค์กรตุลาการซึ่งยังไม่สอดคล้องกับตามหลักการแบ่งแยกอำนาจของ Montesquieu คือ อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ เพื่อจะคุ้มครองและให้หลักประกันแก่ประชาชนโดยทั้งสามอำนาจจะต้องมีการต่อรองคุ้ลอำนาจซึ่งกันและกันเพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ซึ่งตามหลักการแบ่งแยกอำนาจของ Montesquieu อำนาจในการวินิจฉัยบรรคดีย่อมเป็นอำนาจขององค์กรตุลาการ โดยตุลาการมีหน้าที่ในการตีความกฎหมายมาปรับใช้ในการพิจารณาและวินิจฉัยคดี ดังนั้น อำนาจวินิจฉัยซึ่งขาดการเลือกตั้งจึงต้องเป็นอำนาจขององค์กรตุลาการเพียงองค์กรเดียว แม้แต่คณะกรรมการการเลือกตั้งสาธารณรัฐอินเดีย ก็จะมีอำนาจ

หน้าที่เฉพาะการบริหารจัดการเลือกตั้งเท่านั้น ส่วนการวินิจฉัยข้าคดีเลือกตั้งเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรคุกคาม¹¹

การวินิจฉัยข้าคดีเลือกตั้งตามมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 จึงควรให้องค์กรคุกคามหรือศาลเข้ามามีบทบาทในการพิทักษ์สิทธิขั้นพื้นฐาน (Fundamental Rights) ในกรณีที่มีการล่วงละเมิดสิทธิและเสื่อภาพโดยองค์กรของรัฐ ทั้งนี้ เพราะเหตุว่าองค์กรคุกคามเป็นองค์กรกลางไม่ได้มีส่วนได้ส่วนเสียใดๆ ในเรื่องที่โดยเจ้าหน้าที่ดังนั้น การให้ศาลอุทธรณ์เข้ามารตรวจสอบทบทวนการวินิจฉัยสิทธิสมัครรับเลือกตั้งในการไม่ประ公示รายชื่อผู้มีสิทธิรับเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง จึงสอดคล้องกับหลักการแบ่งแยกอำนาจ นิการล่วงดุลอำนาจซึ่งกันและกัน ที่มุ่งให้องค์กรคุกคามเข้ามารตรวจสอบถ่วงดุลขององค์กรที่ใช้อำนาจบริหาร เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสื่อภาพของประชาชนในการใช้สิทธิทางศาลหรือยกเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลได้ และเกิดความเท่าเทียมกันในการใช้บังคับกฎหมายที่ให้องค์กรคุกคามสามารถตรวจสอบทบทวน คำวินิจฉัยคุณสมบัติผู้มีสิทธิรับสมัครรับเลือกตั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นของคณะกรรมการการเลือกตั้งได้อีก

5.2 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะซึ่งน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขการวินิจฉัยสิทธิสมัครรับเลือกตั้งกรณีผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม คือ

1) ควรเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 มาตรา 49/1 เมื่อคณะกรรมการได้วินิจฉัยตามมาตรา 49 แล้ว สามารถยื่นคำร้องต่อศาลอุทธรณ์ภายในสามวันนับแต่วันที่ทราบคำวินิจฉัยประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง โดยไม่ต้องเดินค่าธรรมเนียมศาลในการดำเนินกระบวนการพิจารณา เมื่อศาลอุทธรณ์มีคำวินิจฉัยเช่นใดแล้วให้ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามคำวินิจฉัยนั้นโดยเร็ว

ในการพิจารณาและมีคำวินิจฉัยตามวาระคนี้ ให้ประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกามีอำนาจออกข้อกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปโดยรวดเร็วและเที่ยงธรรมและให้เสรีจก่อนวันเลือกตั้งไม่น้อยกว่าสามวัน ในการนี้ อาจกำหนด

¹¹ ปัญญา อุดมานนท์. (2550). รายงานการวิจัยเรื่องมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง. กรุงเทพฯ: สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ. หน้า 134.

ให้ศาลชั้นต้นในเขตเลือกตั้งนั้นเป็นผู้รับคำร้องแทนเพื่อจัดส่งให้ศาลอุทธรณ์วินิจฉัย หรืออาจให้ศาลชั้นต้นเป็นผู้สืบพยานหลักฐานหรือดำเนินการอื่นที่จำเป็นแทนศาลอุทธรณ์ได้

2) ควรเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 ในกรณีที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งประจำท้องถิ่นประกาศรายชื่อไปแล้ว ต่อมาได้ตรวจสอบว่าขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้าม สามารถตรวจสอบโดยศาลอุทธรณ์ในทำนองเดียวกันกับการประกาศรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง

3) ควรแก้ไขคุณสมบัติผู้สมัครรับเลือกตั้งของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา ที่มีคุณสมบัติยึดสิบห้าปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง แตกต่างจากคุณสมบัติด้านอายุนายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล กำหนดให้มีอายุสามสิบปีบริบูรณ์ ในวันเลือกตั้ง จึงควรแก้ไขอายุของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยาให้สอดคล้องกับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่น

4) ควรมีบทกำหนดโทษผู้สมัครรับเลือกตั้งเจตนากระทำทุจริตส่งหลักฐานอันเป็นเท็จ ในการสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้คนสองได้เป็นผู้รับสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

การให้ศาลอุทธรณ์เข้ามาตรวจสอบอำนาจวินิจฉัยสิทธิสมัครรับเลือกตั้งในการไม่ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิรับเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง จึงสอดคล้องกับหลักการแบ่งแยกอำนาจ และถ่วงดุลอำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้ง โดยตุลาการในการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของ ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากการใช้อำนาจรัฐของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ทำให้ประชาชน ผู้ได้รับผลกระทบจากการใช้อำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งสามารถเรียบเรียงความเสียหาย โดยกระบวนการทบทวนซ้ำโดยฝ่ายตุลาการได้ และศาลยุติธรรมยังได้รับความเชื่อถือและความไว้วางใจ จากประชาชนมาเป็นเวลานาน ทำให้คำสั่งศาลที่วินิจฉัยสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นที่ยอมรับ จากประชาชน ขัดความขัดแย้งในกระบวนการยินยอมสิทธิสมัครรับเลือกตั้งระหว่างประชาชน และคณะกรรมการการเลือกตั้ง